

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

R.D. Iacobi Marchantii Vitis Florigera

Marchantius, Jacobus

Coloniae Agrippinae, 1661

Convocatio Eruditorum ad Sapientis & Eruditi Principis Tumulum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56381](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56381)

euntes alloquentem: *Vnde popule meus ad cubiculacum armorum, negotiorumq; Republice tumultu, clande ostia super te abscondere modicum ad monumentum, donec transeat indignatio.* Ac de iade lucem nouam orientis aeterni aduentum annuncians, inelammat: *Expergiscimini, & laudate, qui habitatis in puluere, quia ros lucis, ros tuus.* Gratum certe gallicium, & ipsi in caligine sperantibus, aduentum lucis, ortum noui Solis: & nobis ad solatium mæropis, Noli ergo, o conuix, nimium iugere coniugem abuentem? Abijt ad tempus & intravit Sepulchrum; quasi Conclauis suam; clausit ostium super se, & abscondit se ad modicum, donec caelesti voce exiretur ad nouam lucem; & ofsa eius germinet ad nouum rotem: *Si senserit in terra radix eius, & in puluere truncus eius mortuus fuerit, ad odorem aquae germinabit.*

Iob. 14.

CONFOCIATIO ERVDITORVM.
AD SAPIENTIS ET ERVDITI
PRINCIPIS TVMVLVM.

Tandem & vos aduoco, qui scientijs varijs non seque operam nauatis: quorum cura est non in liberis, sed in libris; non de familia, sed de doctrina vobis cordi est, in Apollinis hortu lauros colligere, floresque polymitos omnigenæ scientie carpere, quos in memoria calatho recondatis, animum exornaturos. Sed horum istum deserite ad tempus, deserite & vestrum Musæum: accedite visuri Principi Alexandri Mausoleum. Ibi legitis.

*Hic iacet Princeps Sapiens,
Poliioribus literis eruditus,
Minerua & Astrea donis floridus.
Flores se ipsos Mors messauit.
Plangite.*

A primæuo adoleſcentiæ flore, non solida humaniori literatura animum expoluerat, sed & Philosophiz cum lude operam dederat. In Academico puluere, quasi lyceo sapientiæ (testis sum oculus & auris) Philosophorum decantantium veltationes publicè sustulit, actus ingenij specimen omnibus exhibens. Deinde ad superiores disciplinas animum adhibens, lucis prudentia animum excoluit, exornauit. Ex adytis obiculis & nodosis Legum selectas Propositiones, sapientissimè Louanij contra quoscumque peritissimos propugnauit, enodauit. Denique, nulla est scientia nobili mente digna, cuius non aliquid animo imbibit. Ideo verò ingenium illustre altioribus studijs dedit, non sicut plerique, vt nomine magnifico seque orium velaret, sed quò firmior ad veritatis fortitudo Republicam capessere. Sapientiæ cultores securus est, qui sola bona quæ honesta, mala tantum quæ turpia, potentiam, nobilitatem ceteraq; extra animum neque bonis, neque malis adnum erat. Sed & hoc laude dignum, quò admirabilis, amabilisq; foedere novent exinde arma cum litteris, cogam cum sagæ, ægidem Palladis cum Mineruæ libro. Caduceum Mercurij cum Matris gladio coniungere. Et tenim,

Conc. Funer.

der in sapientia tumida, aut in ea qua excelluit eloquentia, non in legum pericia, aut antiquitatis notitia, ex Historiographorum voluminibus animo suo recondita. In quo ergo gloriam ponit? In scientia, Sanctorum in doctrina salutis, & vita. Arbos scientiæ multos priuat arbore vite. Plerumque etiam solas habet frondes & folia, ea; decidua, & à fructu inania: sic & inanis est gloria. Quapropter hæc est vox Domini apud Prophetam; *Non gloriatur sapiens in sapientia, nec fortis in fortitudine: sed in hoc gloriatur, qui gloriatur scire & nosse me.*

Hier. 9.

Si Christum nosci, satis est, si cetera nosci.

Concludo igitur, & è verbis Sapientis hanc coronidem adijco: *Alexandrum Principem Iustum deauxit Dominus per vias rectas in ætate tenera, in ætatis totius bivio, adoleſcentia. Ostendit illi regnum Dei, per fidem & spem, matureſcente iam ætate. Dedit illi scientiam Sanctorum; in reſecto iuuentutis flore, honestauit illum in laboribus, qua literarijs & priuatis, qua militarijs & publicis, in virili robore. Et completit labores illius, terminum imponens vite, aspera agritudine, prospera sed morte, in qua patientiam cum bene moriendi coniunxit scientia.*

Sap. 10.

*Mortis honos est scire mori, viteq; beata
Exitus est testis, qui sine labe fuit.*

VOX EXPIRANTIS OLORIS.
Hoc est,
SAPIENTISSIMI PRINCIPIS RESIGNATIO IN MORTE, ET CONFORTAS CVM DIVINA VOLUNTATE.
Iustus es Domine, & rectum iudicium tuum.
Viuat anima mea, & laudabit Te:
Et iudicia tua adiunabunt me. Psal. 118.

IN manibus tuis, Domine, sortes nostræ. Sorte vocamur, sorte eligimur: *Sortes mittuntur in vram, sed à D. mino temperantur.* Mors eas educit, cælum disponit. Quo cumq; disponatur modo, tuo fit arbitrio. *Iustus es Domine, & rectum iudicium tuum.* Ex vtero tumefcente embriem abortiuum educis, è conis infantem abripis, è brachijs aut sinu materno puerum tollis. Eludis adoleſcentem,

Ps. 30.

Prou. 16.

Psal. 118.

D d d

ten.